



Слово Боже *(на неділю)*

Апостол : Дії. 44 зач. 20, 16-18.

В тих днях Павло вирішив плисти попри Ефес, щоб не баритися в Азії; поспішав бо, щоб, по змозі, на день П'ятдесятниці бути в Єрусалимі. З Мілету він послав у Ефес і прикликав пресвітерів Церкви. Коли вони прийшли до нього, він до них промовив: Вважайте на самих себе і на все стадо, над яким Дух Святий поставив вас єпископами, щоб пасли Церкву Божу, яку він придбав своєю кров'ю. Я знаю, що по моїм відході ввійдуть між вас вовки хижі, які не щадитимуть стада. Та й з-між вас самих повстануть люди, що говоритимуть погубні речі, щоб потягнути за собою учнів. Тому чувайте, пам'ятайте, що я три роки, ніч і день, не переставав кожного з вас зі сльозами наводити на розум. А тепер передаю вас Богові і слову його благодаті, що може збудувати й дати вам насліддя між усіма освяченими. Ні срібла, ні золота, ні одежі я не вимагав ні від кого. Ви самі знаєте, що моїм потребам і тих, які зо мною, служили оці руки. У всьому я показав вам, що, так працюючи, треба помагати слабосильним й пам'ятати слова Господа Ісуса, що сам сказав: «Більше щастя давати, ніж брати». Промовивши це, він упав на коліна і з усіма ними став молитися.

Євангеліє: Йо. 56 зач. 17, 1-13.

В той час Ісус, підвівши очі до неба, сказав: – Отче, прийшла година. Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, яку ти дав йому над усяким тілом: дати життя вічне тим, яких ти дав йому. Це – вічне життя, щоб пізнали тебе, єдиного істинного Бога, та Ісуса Христа, якого послав еси. Я прославив тебе на землі: виконав діло, яке ти дав мені виконати. Тепер, отже, прослав мене, Отче, у себе, тією славою, яку я мав у тебе, перш ніж постав світ. Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти дав мені зо світу. Вони були твої, і ти дав їх мені, і вони зберегли твоє слово. Тепер вони зрозуміли, що все, що ти дав мені, від тебе походить; слова бо, що ти дав мені, я дав їм, і вони прийняли й таки справді зрозуміли, що я від тебе вийшов, і увірували, що ти мене послав. Я молюся за них, не за світ молюся, а за тих, яких ти дав мені, бо вони твої. І все моє – твоє, і твоє – моє, і я прославився в них. Я більше не у світі, але вони у світі, і я йду до тебе. Отче святий, ради імени твого бережи їх, тих, яких ти дав мені, щоб вони були одно, як і ми. Коли я був з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; я стеріг тих, яких ти дав мені, і ніхто з них не пропав, крім сина погібелі, щоб збулося Писання. Тепер же йду до тебе й говорю це у світі, щоб вони мали у собі радість мою повну.



Інтерв'ю зі священником, який перехворів коронавірусом

Священник Української Греко-Католицької Церкви Володимир Ващук був першим інфікованим у шахтарському містечку Червонограді на Львівщині. Його церкву Пресвятої Богородиці-Владичиці продезінфікували та зачинили на карантин, інших священників та їхні родини відправили на самоізоляцію. Серед прихожан хворих не було, запевняє отець.

— Чи вважали ви церкву особливою, захищеною територією, до якої не дістанеться коронавірус?

— Бачте, церква — це не бункер, не стратегічний об'єкт, який захищений з усіх сторін. Церква — це Божий народ, Божий люд, люди. Церкву наповнюють віряни, вона є з живої людини, яка працює, молиться, навчається, тому говорити, що церква є цілком захищена від цього вірусу — не можна.

— Як і коли ви дізналися, що інфікувалися коронавірусом?

— 9 квітня я потрапив у легеневу лікарню, у мене була двостороння пневмонія. Перед цим працював — різав для церкви дрова, не цураюся фізичної роботи — зірпів дуже, спітнів, застудився.

Забрали мене в обідній час у четвер, хоча в середу, 8-го, і потім 9-го робили експрес-тести — вони були негативні.

Але я вже не міг бути вдома, бо була висока температура, і збити її не вдавалося. Ми домовилися (поїхати — УП) в легеневу лікарню, бо вони єдині приймали, місцева лікарня не приймала.

Мене лікували у четвер, п'ятницю, суботу до половини дня, і на половині дня отримав ще "приємнішу" новину — кинувся в холодний піт — сказали, що в мене коронавірус!

І звідти я вже потрапив в інфекційну лікарню — приїхала швидка і забрала мене до Львова.

— Припускаєте, де могли підхопити COVID?

— Я не знаю, де я міг інфікуватися, знаю, де я заворив на пневмонію.

— Як ви сприйняли хворобу, коли про неї дізналися?

— Пневмонія давала про себе знати, бо ж це двостороннє запалення, важкий був стан.

Тих три дні були найважчі. І коли я дізнався про коронавірус — був шок, бо зразу на думку спада-



ють ті всі новини, які отримуєш перед тим.

А отримуєш ти весь негатив — померло стільки-то, померло стільки-то і думаєш: напевно, ти вже на черзі.

Але найважливішою в мене була інша думка — я перший «коронований» у місті, усе місто на ноги стало...

Але потім я лежав, розважав на тим усім, і думав, що я місто зберіг. Бог, певно, через мене зробив такий знак, тому що йшла Квітна неділя, йшла Пасха, Плащаниця... не можна було б людей дуже стримати.

Набагато більше було б хворих, якби цього не трапилося в місті зі мною.

Коли потрапив в інфекційну лікарню, перше запитання, яке я поставив медсестрі: «У вас тут виносять, чи ще трохи виходять люди?» Вона каже: «Усі виходять, не журіться, усе буде добре».

— Скільки своїх коштів витратили на лікування?

— Лікування від коронавірусу безкоштовне, нічого людина не платить. Годування, проживання, усі ліки — усе безкоштовно.

— Як до діагнозу поставився священницька спільнота навколо вас?

— Мої приятелі-священники всі телефонували, писали, що вболівають. Гарна підтримка також надихає.

Багато за мене молилися, я багато де у світі був, у Канаді, в Америці, маю багато друзів.

Лікар був подивований силою молитви. Каже: «Я дивуюся, бо ви одужуєте не по днях, а по годинах, і це дуже помітно».

— Ви згадували, що «підняли на ноги все місто».

А чи були негативні реакції на ваш діагноз, на кшталт протестів під під'їздом у Чернівцях?

— Не знаю, як мої сусіди реагували, бо я практично ні з ким із них не спілкувався, а ЗМІ не читав. Не читав, бо справді цього не хотів, не було потреби. Був такий стан, як кажуть, борешся за життя, а відкрив — о, там померло стільки, там стільки.

А коли я побачив працю цих медсестер, зрозумів, що життя вирує, усі виходять (з лікарень — УП).

Лежали люди по 80 років і мали супутні хвороби, але всі йшли додому. Лежали старші люди з цукровим діабетом на моєму поверсі, і всі поверталися додому.

Але бачите, у той час, який зараз є, наш український народ не склав тест на людяність. Це найбільший біль.

У мене батьки з села, родина живе в селі, то їх обходили десятими дорогами, хоча вони були на ізоляції 2 тижні, і з ними не мав контакту, бо буваю там дуже рідко.

Медсестри у лікарні, які з сіл, ледь не плачуть: «Ви знаєте, — кажуть — ми в селі, як прокажені. Нас обходять, кидають камінням — на городи наші, на подвір'я».

— Щодо страху — коли перетинаєтесь на вулиці зі своїми прихожанами, чи не бояться вас?

— Ні, вони самі до мене підходять, підбігають (сміється).

Я питався багатьох лікарів — бо мені теж це

цікаво — кажуть, ваш організм має антитіла, ви вже ані не можете нікого заразити, ані вас уже не може ніхто заразити.

Я сказав це у Facebook, дехто з людей це зрозумів, та й усе. Може ще хтось і жахається, але що я, хай людина робить так, як вона вважає за потрібне, я ж не буду кожного переконувати.

— Що змінив карантин і коронавірус у вашою житті?

— Дуже багато, думаю, як і в житті кожного з нас.

Будь-яка хвороба багато змінює. Ти подивився на багатьох людей, хто є хто. Той, хто тебе підтримував у найскрутніший час, хто сидів у тіні, хто писав якісь негативи. Це були особливі три тижні для мене...

Узяв собі за правило, що треба не випереджувати життя, бігти поперед життя, а жити, насолоджуватися кожним днем.

— Як щодо вашого храму, чи починаєте відновлювати богослужіння?

— Знову ситуація щодо церков непевна. Люди повертаються до храму, перед початком богослужіння я дивлюся, скільки людей є в храмі, хто не має маски, ми даємо маску.

Якщо є більше 10-12 людей, просимо вийти на подвір'я, там є озвучення, тепло, і люди стоять кругом.

Треба контролювати ситуацію, бо потім наражати людей знов на небезпеку... скажуть: «Де ти був? — У церкві — Знов церква винна!»

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: [NEWS.UGCC.UA](https://news.ugcc.ua)

Розумій молитву

А. Ритми літургійної молитви

Існування людини в часі вказує на її обмеження і минуність: час позначає початок і кінець нашого земного життя. Ми вимірюємо хронологічний, історичний час різними одиницями: днями, тижнями, місяцями, роками. Саме в цей історичний час увиходить Бог. Будучи безсмертним, Він воплотився, народився, жив і помер як людина, а Своїм воскресінням третього дня розірвав кайдани минулості. Адже «Христос, воскреснувши з мертвих, вже більше не вмирає: смерть над Ним більше не панує» (Рм. 6, 9). Людина в Христі переходить із минулості до життя вічного


«нині, і повсякчас, і на віки вічні»: «Завжди діє одна й та ж сама благодать Святого Духа. І щоразу це – Пасха». У богослужбовому житті Церкви таїнство Пасхи є осердям літургійного часу, в якому уприсутнюються та актуалізуються події спасіння. У богослужіннях Церква споминає спасительні Таїнства Ісуса Христа. Оскільки Пасха Христа триває в минулому часі, то й богослужіння Церкви побудовані в трьох колах, відповідно до трьох одиниць часу – добовому, тижневому та річному.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 537

Розклад богослужінь

Понеділок 01.06 - Св. свцмч. Патрікія, еп. Пруського, і тих, що з ним

07:30 – Божествена Літургія (за упокій)

09:00 – Божествена Літургія (за всяке прощення)  LIVE

18:00 – Вечірня

Вівторок 02.06 - Св. мч. Талалея


07:30 – Божествена Літургія (за упокій)

09:00 – Божествена Літургія (за всяке прощення)  LIVE

18:00 – Вечірня

Середа 03.06 - Свв. великих царів і рівноапостольних Константина й Олени

07:30 – Божествена Літургія (за упокій)

09:00 – Божествена Літургія (за всяке прощення)  LIVE

18:00 – Вечірня

Четвер 04.06 - Св. мч. Василіска.

07:30 – Божествена Літургія

09:00 – Божествена Літургія (за всяке прощення)  LIVE

18:00 – Вечірня

П'ятниця 05.06 - Віддання Вознесення. Прп. й ісп. Михаїла, еп. Синадського. Прп. Євфросинії Полоцької, ігумені монастиря Св. Спаса

07:30 – Божествена Літургія (за упокій)

09:00 – Божествена Літургія (за всяке прощення)  LIVE


18:00 – Вечірня

Субота 06.06 - Субота заупокійна.

Прп. Симеона, що на Дивній горі.

Прп. Никити стовпника, переяславського чудотв.

07:30 – Божествена Літургія (за упокій)

09:00 – Божествена Літургія (за упокій). Парастас  LIVE


18:00 – Вечірня та Утренья

Неділя 07.06 - ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА. П'ЯТДЕСЯТНИЦЯ.

Третє віднайдення чесної голови св. і славного прор., предтечі і хрестителя Господнього Йоана

07:30 – Божествена Літургія

09:00 – Божествена Літургія

11:00 – Божествена Літургія, Вечірня з коліноприклонними молитвами  LIVE

18:00 – Акафіст

На парафії

1.Цього тижня проводимо щоденно онлайн-трансляції Літургій о 09-00 на Facebook-сторінках:

Патріарший Собор <https://www.facebook.com/sobor.voskresinnia>

Київська Архиепархія <https://www.facebook.com/kyivugcc/>

2.Присутність на молитві можлива з дотриманням правил карантину: маска+дистанція!



У період з 28 травня по 7 червня трансляція Молебню із роздумами з «Путівника Декади місійності» на каналі «Живого ТБ» в мережі YouTube або сторінці «Живого ТБ» у Facebook щодня розпочинатиметься о 17:00.

Після завершення прямого включення із певного храму трансляватимуться роздуми одного із єпископів УГКЦ.

7 червня по всіх храмах УГКЦ відбудеться збірка на Місійний фонд.

Київська Трьохсвятительська духовна семінарія УГКЦ оголошує набір

Вступ і прийом документів: 26-27 червня 2020 року. Детальна інформація для вступника на сайті: <http://news.ugcc.ua>

Душпастирі тижня

о. Андрій Напряк - (067) 671 30 36

о. Віталій Храбатин - (098) 749 95 58

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:


о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій


ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980
Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776
у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**




 www.sobor.ugcc.church

 @sobor.voskresinnia

 cathedral.ugcc@gmail.com

 tme/sobor_voskresinna

 (067) 653-07-31



АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна